

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 178/10
10.11.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.П, због кривичног дела одузимања возила из члана 174. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 605/10 од 30.9.2010. године, подигнутом против правноснажног решења Општинског суда у Смедереву К. 722/04 од 6.10.2009. године, у седници већа одржаној 10.11.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 605/10 од 30.9.2010.године, подигнут против решења Општинског суда у Смедереву К. 722/04 од 6.10.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Смедереву К. 722/04 од 6.10.2009.године утврђено је да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од шест месеци изречене окр. С.П. правноснажном пресудом истог суда К. од 17.8.2005. године, због извршења кривичног дела одузимање возила из члана 174. КЗ РС.

Против тог решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 605/10 од 30.9.2010. године, због повреде кривичног закона – члан 369. тачка 2. ЗКП, са предлогом да се исто укине или да се констатује да је тим решењем повређен кривични закон.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству окр. С.П. и у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Према наводима захтева, поменути решењем утврђено је да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од шест месеци изречене пресудом Општинског суда у Смедереву К. ... од 17.8.2005. године. Међутим, том решењу претходила је пресуда Општинског суда у Пожаревцу Кв. ... од 29.7.2009. године, којом је обухваћена и напред цитирана пресуда Општинског суда у Смедереву, тако да је решење против кога је захтев за заштиту законитости подигнут донето у пресуђеној ствари, чиме је повређена одредба члана 369. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Према одредби члана 369. тачка 2. ЗКП, повреда кривичног закона постоји ако је кривични закон повређен у питању: да ли има околности које искључују кривично гоњење, а нарочито да ли је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључено услед амнестије или помиловања или је ствар већ правноснажно пресуђена.

Из наведене законске одредбе произилази да се институт пресуђене ствари, обухваћен том одредбом, односи искључиво на фазу кривичног гоњења и пресуђења, а не и на поступак извршења казне, па се у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари у смислу навода захтева, а тиме ни о повреди одредбе члана 369. тачка 2. ЗКП.

Стоји део навода захтева да је казна затвора у трајању од шест месеци, чија је застарелост извршења утврђена решењем против кога је захтев подигнут, обухваћена пресудом Општинског суда у Пожаревцу Кв. ... од 29.7.2009. године. Том пресудом су преиначене у погледу одлуке о казни

правноснажне пресуде Општинског суда у Пожаревцу и то: К. 351/2004 од 22.9.2005., К. 539/04 од 13.10.2005., К. 11/05 од 30.6.2005., К. 245/03 од 6.12.2005. године и правноснажна пресуда Општинског суда у Смедереву К. 722/04 од 17.8.2005. године, те је окр. С.П. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и осам месеци. Изрицањем јединствене казне затвора, све појединачне казне затвора изгубиле су своју самосталност, а рок застарелости извршења казне почиње да тече од дана правноснажности пресуде којом је изречена јединствена казна затвора у коју су урачунате раније изречене казне, па стога и није било места доношењу решења о застарелости извршења казне по тој пресуди.

Међутим, доношењем таквог решења, као што је већ речено, није повређена одредба члана 369. тачка 2. ЗКП, већ се ради о сасвим другој повреди закона и, с тим у вези, примене материјалног права везано за застарелост извршења казне.

Врховни касациони суд, међутим, о тим повредама није могао да одлучује, јер јавни тужилац у захтеву на то не указује, а Врховни касациони суд, као суд надлежан за одлучивање о захтеву за заштиту законитости, при решавању захтева, морао се, сходно одредби члана 423. став 1. ЗКП, ограничити само на испитивање повреде закона на коју се јавни тужилац позива у свом захтеву.

Из изнетих разлога, на основу члана 424.ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа

судија

Бата Цветковић,с.р.